

DIUMENGE II DE PASQUA (B)

Homilia del P. Ignasi M. Fossas, monjo de Montserrat

19 d'abril de 2009

Ac 4, 32-35; Ps 117, 1-2.3-4-16ab-18.22-24 (R.: 1); 1Jo 5, 1-6; Jo 20, 19-31

La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Fem servir, germanes i germans, aquesta frase de la primera carta de sant Joan, que ha estat proclamada avui, com a guia per a l'homilia d'aquest diumenge.

La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. És evident que l'autor de la carta situa la vida dels cristians enmig del món en el context d'una lluita, d'un combat entre els fills de la llum i els fills de les tenebres. Quan aquí sant Joan parla del món no es refereix a les coses bones que Déu ha disposat a la creació, ni de tot allò de bonic i de profitós que ha anat elaborant l'ésser humà al llarg de la història. El món que és vençut per la nostra fe és tot l'àmbit del mal i de la mort que van aparèixer a la creació i a la humanitat per causa del pecat dels primers pares; és també el mal i la mort que arrelen en el cor de cada un de nosaltres. *La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món.*

La nostra fe en què? o en qui? Ho hem sentit a l'inici del fragment que ha estat llegit: *tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu.* La fe que ens dóna la victòria sobre el món és la fe en Jesús de Natzaret, el Messies, el Fill de Déu fet home, mort i ressuscitat per salvar-nos.

Aquesta fe, ja ho sabem, vol dir creure i alhora estimar. Significa una relació i una adhesió personal a Jesucrist, un coneixement amorós i totalitzant de la seva persona, del seu missatge (del seu Evangeli), del Pare que Ell ha vingut a revelar-nos i de l'Esperit Sant que ens ha volgut donar. Creure, tenir fe, vol dir sobretot estimar el Crist, de tal manera que podríem retocar la frase que ens serveix de guia i dir: "el nostre amor a Crist, i en Crist a Déu i als altres, és la victòria que ja ha vençut el món".

La nostra fe necessita ser cultivada, ser practicada, ha de formar part integrant de la nostra vida per tal de no perdre-la o que passi a ser insignificant per a nosaltres. En la celebració dels sacraments, i principalment de l'eucaristia, l'Església ens ofereix el moment més apropiat per renovar la nostra fe. Per això a l'oració col·lecta d'avui dèiem: *Oh Déu sempre misericordiós, que, amb el retorn anual de la festa de Pasqua, reanimeu la fe del vostre poble.* Sí, germanes i germans, amb la celebració de la Pasqua, una vegada a l'any i un cop cada setmana, Déu mateix dóna nou vigor a la nostra fe, ens ajuda a aprofundir-la, a enfortir-la i a fer que sigui més determinant en la nostra vida. *La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món.* L'evangeli d'aquest diumenge segon de Pasqua conté la coneguda aparició de Jesús ressuscitat a l'apòstol Tomàs *vuit dies més tard*, amb la benaurança tan consoladora per a nosaltres: *¿Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.*

Tots portem dins nostre alguna cosa de sant Tomàs, que ens fa dubtar dels creients que diuen que han vist el Senyor, i ens fa reclamar una evidència material de la resurrecció. I també per a nosaltres el Senyor ressuscitat torna cada vuit dies, cada diumenge, entra i es posa enmig nostre per reanimar la nostra fe: *No siguis tan incrèdul. Sigues creient.* I quan ressona dins nostre aquella veu que diu: "ah, si pogués ficar-li el dit dins la ferida dels claus i la mà dins el costat, llavors sí que hi creuria!", Ell mateix ens respon: *Feliços els qui creuran sense haver vist.*

Tornem a trobar el misteri de la fe, de l'amor, pels quals són anorreats el mal i la mort. I és que *la nostra fe, germanes i germans, és la victòria que ja ha vençut el món.*